

Posa de manifest que el procés va ser iniciat pel govern anterior, i que ha significat que l'ajuntament de Barcelona sigui el primer que ha inscrit com a marca el nom de la ciutat, que s'explica pel valor afegit que representa.

Després d'avançar el vot favorable del seu Grup, destaca que aquesta actuació permet protegir el nom Barcelona d'usos comercials que es puguin considerar inadequats o fraudulents en el territori espanyol; en aquest sentit, reitera allò que ja van expressar en comissió a la Sra. Recasens, i és que consideren que no s'ha produït cap canvi d'estratègia, sinó un canvi de situació notable arran de la inscripció de la marca i el reglament que avui aproven, així com amb l'adhesió a l'Asociación de Marcas Renombradas Españolas, que garanteix una millor defensa del nom de la ciutat davant de possibles usos inadequats o fraudulents.

Insisteix, doncs, que l'estratègia continua sent la d'associar el nom Barcelona a allò que la beneficia i evitar que s'associï a allò que perjudica la ciutat.

El Sr. Portabella avança el vot favorable d'UpB al punt d'aprovació del reglament, en el sentit que consideren que Barcelona gaudeix d'una bona marca, i destaca la dificultat d'obtenir una marca de prestigi reconegut internacionalment, però encara consideren més difícil mantenir-la durant temps.

En base a aquest argument, discrepen amb l'adhesió de la marca Barcelona a l'Asociación de Marcas Renombradas Españolas perquè consideren que es neutralitza la fortalesa i la vitalitat de la marca a escala internacional, en aquest sentit, subscriu les declaracions del mateix Alcalde en mitjans de comunicació on literalment deia que la marca Barcelona "tira". Altrament, diu que tenen els seus dubtes de si la marca España obre mercats, per tant, no veuen per quin motiu s'han d'adscriure a una associació que no només no aporta res a la marca Barcelona, sinó que minimitza i disminueix la seva potencialitat, i afegeix que no entenen perquè s'exposen ara els motius de l'adhesió, atès que està aprovada des de fa cinc mesos; així com tampoc per quin motiu fa mig any van aprovar un prec del seu Grup on demanaven que la marca Barcelona es desvinculés d'altres marques.

Insisteix a dir que no comprenen aquesta tàctica d'aprovar coses en el Plenari per neutralitzar-les a posteriori.

La Sra. Recasens subscriu les reflexions del Sr. Carnes respecte a les campanyes amb repercussió global de la marca, i afirma que el govern municipal vol sumar tothom i, per això, ara ha fet un primer pas amb l'aprovació del reglament a fi de protegir la marca i, després, es crearà l'instrument per a la gestió, on comptaran amb el consell assessor que incorpora la societat civil.

En referència a la intervenció de la Sra. Esteller, admet que la marca és polièdrica, però li fa notar que actualment estan fent un procés de reflexió, que voldria compartir, sobre els beneficis de disposar d'una marca que, més que abastar molts aspectes, focalitzi alguns valors molt concrets.

Al Sr. Mestre, li fa avinent quant a l'estratègia que, fins ara, s'havien limitat a la protecció i, per tant, a posar-se a la defensiva cada vegada que es produïa una petició de marca, mentre que ara que està registrada, l'actitud podrà ser proactiva.

Quant a la intervenció del Sr. Portabella, respon que el Foro de Marcas Renombradas és un lobby d'empreses que defensen el concepte de marca de renom a fi d'obtenir un plus de protecció jurídica perquè, davant de tercers, ja es disposa d'estratègia de defensa jurídica.

Precisa que el fòrum esmentat, on hi són marques com Roca, Avertis, Barça, Freixenet, La Caixa, Esade o Iese no estableix una estratègia de marca, sinó que com ha dit es tracta d'un lobby que defensa, únicament, el concepte de marca de renom.

S'aprova, per unanimitat, el dictamen núm. 2 en debat.

S'aprova el dictamen núm. 3 en debat amb l'abstenció del Sr. Portabella.

4. *Atorgar* la Medalla d'Or de la Ciutat a títol pòstum al M. H. Sr. Heribert Barrera i Costa pel seu testimoni cívic, polític i patriòtic.

El Sr. Ciurana, que presenta aquest punt de l'ordre, es refereix al traspàs aquest agost del M. H. Sr. Heribert Barrera, eminent polític, republicà i patriota que va defensar la causa de Catalunya ininterrompudament al llarg de tota la seva vida.

Posa en relleu que la trajectòria d'aquest barceloní il·lustre representa tota una generació de catalans i catalanes que van fer de la recuperació de les llibertats democràtiques i nacionals un compromís de vida. Una generació que, malauradament, està marxant sense que molts dels seus integrants obtinguin el reconeixement públic per la gran comesa que han dut a terme al servei del país.

Destaca de l'itinerari vital de qui fou president del primer Parlament de Catalunya de la democràcia recuperada, la seva llarga militància política i el seu ferm testimoni cívic, que ha inspirat generacions joves de ciutadans compromesos amb la causa de la llibertat, la democràcia i Catalunya. Es refereix a la pertinença d'Heribert Barrera a una generació que, com escrivia Francesc Serés fa uns dies, va tenir dues partides de naixement: la pròpia i la del moment difús entre la lluita al front durant la guerra i la fugida a l'exili. Així, el 1934 ja havia començat la seva carrera política quan entrà a formar part de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i del Bloc Escolar Nacionalista; l'any següent va ingressar a les Joventuts d'ERC, partit que va acabar liderant el 1952, aleshores des de la clandestinitat.

Assenyala que la seva lluita als fronts d'Aragó i del Segre durant la guerra el que va obligar, d'entrada, a deixar els seus estudis de química a la UAB i, posteriorment, a prendre el camí de l'exili i viure, com tants d'altres, la dramàtica experiència del camp de concentració d'Argelers. Tanmateix, la seva lluita política no li va impedir forjar una brillant carrera professional com a químic, i el seu innegable compromís de servei i talent el van portar lluny del país a obtenir a França la llicenciatura de física i matemàtiques a la universitat de Montpeller.

Acaba la seva intervenció posant en relleu que el seu pensament i la seva acció política es van gestar en una joventut marcada per l'adveniment de la República, la lluita al front durant la Guerra Civil i l'exili a França; i que abans de fer els 25 anys, ja havia viscut en primera persona els fets més transcendents de la història del país durant el darrer segle; uns fets que el van refermar en el seu compromís vital per Catalunya i la llibertat.

Per tota aquesta trajectòria, l'Ajuntament de Barcelona considera lògic reconèixer els mèrits d'aquest barceloní il·lustre.

El Sr. Colomé glossa al seu torn la figura d'Heribert Barrera, i el defineix com un barceloní que no va poder gaudir de la ciutat com hauria desitjat, atès que, com molts altres polítics i persones compromeses de l'època, es va haver d'exiliar a França després de lluitar a la Guerra Civil que va posar fi a la República i a les llibertats cíviques i polítiques que Espanya i Catalunya estaven construint.

Avui, pòstumament, la seva ciutat li atorga un reconeixement que s'uneix als que va obtenir per la seva trajectòria política, d'on destaca la seva etapa de diputat al Congrés i al Parlament de Catalunya i de parlamentari europeu; i posa de manifest que el seu paper com a primer president del Parlament restaurat va ser un dels moments en què reconeixement i tasca política es donen la mà.

Igualment, destaca el seu activisme professional i social i que al seu retorn a Catalunya va ser catedràtic de la UAB.

Addueix que, en un moment en què per moltes raons polítiques i socials el debat de les llibertats democràtiques està sobre la taula, cal reconèixer en Heribert Barrera un lluitador per la recuperació dels drets polítics, que suma a la seva trajectòria la gent que, amb la seva tasca i el seu compromís, des de l'exili i des de la clandestinitat i la democràcia van lluitar des de diferents moviments, partits i organitzacions.

Observa que aquesta lluita es construeix de manera conjunta des de valors compartits i alguns de discrepants i, per aquest motiu, el socialisme català reconeix la importància de la suma de diferents posicionaments polítics en l'assoliment de les llibertats i el paper de persones com Heribert Barrera.

Diu que no vol acabar la seva intervenció sense palesar que, més enllà de la lluita compartida i de la discrepància política constructiva, algunes de les declaracions d'Heribert Barrera els darrers anys en matèries tan importants com la llibertat personal, la diversitat i la immigració els desagraden profundament i estan allunyades de l'esperit republicà i lliure que ell, i el Grup Socialista, defensen.

El Sr. Fernández Díaz posa de manifest que al llarg dels darrers anys des d'aquest Consell Plenari, i amb el vot del Grup del PP, s'han concedit diverses

medalles d'or de la Ciutat; unes medalles atorgades a persones d'adscripcions ideològiques diverses, de sentiments de pertinença plurals, com és la mateixa Barcelona i, en cap cas, això va ser objecció alguna per part del seu Grup per expressar la seva disconformitat.

Fa avinent, tanmateix, que amb el dictamen que els ocupa s'estableix un precedent nou en aquest ajuntament, es trenca amb un procediment i una manera de fer que mai no s'havia emprat per a la concessió d'una medalla de la Ciutat. Lamenta que en aquest precís moment l'Alcalde estigui absent d'aquesta sala, però està convençut que les noves formes de governar que va prometre en accedir a l'Alcaldia no eren justament el trencament amb les formes d'actuar en aquelles qüestions que, des de sempre, havien estat presidides per la unanimitat i l'acord, tot i les discrepàncies.

Feta aquesta reflexió, subratlla d'Heribert Barrera el seu vessant personal, conseqüent i coherent, amb una trajectòria política nítida als antípodes del que el Grup del PP defensa i representa i el que creu que ha de ser Catalunya, tot i que el recorda com una persona educada i afable com poques, exquisida en les formes.

Quant al posicionament del Grup del PP en la concessió d'aquesta medalla, el justifica, entre altres raons en què no té intenció d'entrar, perquè es trenca una manera de fer ciutat en aquest Ajuntament i, també, alguna cosa amb el Grup del PP.

La Sra. Blasco expressa el vot favorable del Grup d'ICV-EUiA a l'atorgament d'aquesta medalla d'or a qui fou el primer president del Parlament de Catalunya restaurat després de la Dictadura. Diu que tenen el convenciment que amb aquesta medalla la ciutat reconeix una figura important de la vida política del país i que tingué un paper en la recuperació de les institucions nacionals i democràtiques catalanes.

El Sr. Portabella agraeix, en primer lloc, el vot favorable de CiU, del PSC i d'ICV-EUiA, i lamenta el del Grup del PP, alhora que reconeix la diligència amb què ha actuat el govern per fer els passos necessaris que permeten la concessió d'aquesta medalla a títol pòstum a Heribert Barrera.

De la figura d'Heribert Barrera, posa en relleu que era una persona de fortes conviccions i de rigorosa construcció intel·lectual, cosa que fa que les persones fetes d'aquesta composició es donin poc marge de maniobra a elles mateixes, són molt autoexigents i ho són també amb la societat i que, de vegades, plantegin propostes que només puguin ser enteses en el sentit de qui les formula per un grup reduït de persones que n'entén la trajectòria, el contingut i l'abast real.

Està convençut que si Heribert Barrera no hagués tingut una formació tan sòlida i ferma en tots els àmbits professionals i humanístics hauria passat més desapercbut; però va ser tot un senyor, amb un coneixement profund, un gran rigor i amb aportacions intel·lectuals en l'àmbit de la política i del civisme i amb una influència intergeneracional de primera magnitud.

Fa avinent que amb els dos minuts de la seva intervenció no tindrà temps, però no es vol estat de citar el que va dir quan era diputat al Congrés, on explicava què és la democràcia, les nacions i com es pot avançar cap a un país democràtic realment i que no tingui els dèficits que cada vegada afloren més a l'estat espanyol, o la democràcia de baixa intensitat que estan patint des de fa dècades.

Acaba dient que, al seu parer, Heribert Barrera és una de les gran personalitats que han donat les últimes generacions, per la qual cosa aquest guardó és just i es correspon a la seva figura.

S'aprova el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras, Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova.

COMISSIÓ D'ECONOMIA, EMPRESA I OCUPACIÓ

5. *Aprovar* el Compte General de l'exercici 2011 corresponent a l'Ajuntament, als Organismes Autònoms Municipals, a les Entitats Públiques Empresarials i a les Societats Mercantils de capital íntegrament municipal.